

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 4C/270/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206718  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414206718.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej P. toho času na neznámom mieste, zastúpenej L., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Kežmarok, o zaplatenie 399,41 eur s prísl., takto

### rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 112,38 eur spolu s úrokmi z omeškania nasledovne:

- vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27,22 eur od 18. 11. 2011 do zaplatenia,
  - vo výške 9 % ročne zo sumy 30,72 eur od 18. 12. 2011 do zaplatenia,
  - vo výške 9 % ročne zo sumy 27,22 eur od 18. 1. 2012 do zaplatenia,
  - vo výške 9 % ročne zo sumy 27,22 eur od 18. 2. 2012 do zaplatenia,
- všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 22. 10. 2014 domáhala na žalovanej zaplatenia 399,41 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27,22 eur od 18. 11. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 30,72 eur od 18. 12. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 27,22 eur od 18. 1. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 27,22 eur od 18. 2. 2012, vo výške 9 % ročne z 287,03 eur od 18. 3. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela so žalovanou ako účastníkom zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom tejto zmluvy o pripojení bol záväzok poskytovateľa poskytovať žalovanej dohodnuté služby elektronickej komunikácie. Žalovaná sa v zmluve zaviazala služby odoberať a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku služieb.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ žalovanej riadne poskytovala dohodnuté služby. Ich cenu vyčíslila faktúrami č. 4733988062 splatnou 17. 12. 2011 znejúcou na 30,72 eur, č. 9732989531 splatnou 17. 11. 2011 znejúcou na 27,22 eur, č. 3734985694 splatnou 17. 1. 2012 znejúcou na 27,22 eur, č. 2735987496 splatnou 17. 2. 2012 znejúcou na 27,22 eur a č. 8736979830 splatnou 17. 3. 2012 znejúcou na 287,03 eur.

Žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy o pripojení a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatila, resp. jej pomernú časť, čím porušila povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o pripojení, resp. jej dodatku a všeobecných podmienok. Dlh žalovanej predstavuje 339,41 eur.

S poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa žalobkyňa domáha zaplata aj úrokov z omeškania so zaplatením tohto peňažného záväzku vo výške určenej § 3 nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1. 2. 2013.

Zástupca žalobkyne aktívnu legitímáciu žalobkyne v konaní dôvodil poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 24. 6. 2013.

V rámci prípravy pojednávania sa súd v zmysle § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pokúsil doručiť žalovanej žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi do vlastných rúk, avšak bezúspešne. Podľa Registra obyvateľov SR žalovaná je k trvalému pobytu na adrese F., prihlásená od 10. 3. 2003 doposiaľ. Podľa vyjadrenia mesta a šetrenia policajných orgánov na tejto adrese sa dlhodobo nezdržiava. S celou rodinou sa zdržiava v Holandsku. Presnú adresu je súčasného pobytu sa súdu nepodarilo zistiť. Preto uznesením zo 4. 3. 2016 č. k. 4C 270/2014 - 40 súd žalovanej ustanovil na ochranu jej práv v tomto konaní podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčku v osobe vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu L..

Súd opatrovníčke žalovanej doručil žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi na vyjadrenie. Opatrovníčka sa k žalobe nevyjadřila.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení“ súd zistil, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, uzavrela so žalovanou zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zmluva o pripojení). Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanej verejnú elektronickú komunikačnú službu Internet (program služby „Magio internet Turbo 3 Solo“) a záväzok žalovanej platiť spoločnosti cenu za sprístupnenie a poskytovanie tejto služby podľa platnej tarify spoločnosti.

V zmluve o pripojení sa zmluvné strany dohodli, že program Magio Internet Turbo 3 Solo spoločnosť žalovanej poskytne za zľavnenú cenu a žalovaná sa zaviazala službu v dohodnutom programe využívať po dobu 24 mesiacov. Za podmienky využívania služby v tomto programe po dobu 24 mesiacov spoločnosť sa v zmluve o pripojení tiež zaviazala odpredať žalovanej za zľavnenú cenu modem DSL Wifi router.

Z faktúry č. 9732989531 vystavenej 3. 11. 2011 splatnej 17. 11. 2011 vyplýva, že touto faktúrou spoločnosť Slovak Telekom, a. s. žalovanej vyfakturovala cenu internetových služieb poskytovaných jej v období od 1. 10. 2011 do 31. 10. 2011 na sumu 27,22 eur.

Z faktúry č. 4733988062 vystavenej 3. 12. 2011 splatnej 17. 12. 2011 vyplýva, že touto faktúrou spoločnosť Slovak Telekom, a. s. vyfakturovala žalovanej cenu internetových služieb poskytovaných jej v období od 1. 11. 2011 do 31. 11. 2011 na sumu 30,72 eur.

Z faktúry č. 3734985694 vystavenej 3. 1. 2012 splatnej 17. 1. 2012 vyplýva, že touto faktúrou spoločnosť Slovak Telekom, a. s. vyfakturovala žalovanej cenu internetových služieb poskytovaných jej v období od 1. 12. 2011 do 31. 12. 2011 na sumu 27,22 eur.

Z faktúry č. 2735987496 vystavenej 3. 2. 2012 splatnej 17. 2. 2012 vyplýva, že touto faktúrou spoločnosť Slovak Telekom, a. s. vyfakturovala žalovanej cenu internetových služieb poskytovaných jej v období od 1. 1. 2012 do 31. 1. 2012 na sumu 27,22 eur.

Z faktúry č. 8736979830 vystavenej 3. 3. 2012 splatnej 17. 3. 2012 vyplýva, že touto faktúrou spoločnosť Slovak Telekom, a. s. vyfakturovala žalovanej zmluvné pokuty v celkovej 287,03 eur nasledovne: pokutu Magio internet Solo vo výške 220 eur a pokutu Wifi router vo výške 66,31 eur spolu s DPH.

Žalovaná v konaní neučinila sporným, že sumy vyfakturované týmito faktúrami neuhradila .

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení v danej veci (ďalej len zákon elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení prijal záver, že žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách.

Súd túto zmluvu o pripojení posudzoval z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovanej ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci vychádzajúc z listinných dôkazov v spise súd mal za to, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy o pripojení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by nasvedčovali záveru o nespotebiteľskom charaktere tejto zmluvy. Žalovaná je v zmluve označená ako „fyzická osoba - nepodnikateľ“. Súd tu len dodáva, že dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má dodávateľ. Podľa výpisu z obchodného registra je tiež nesporné, že spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, pri uzatváraní zmluvy o pripojení konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné elektronické telekomunikačné služby, súd prijal záver, že tento nárok má svoju oporu v zmluve o pripojení. Žalovanej preto uložil povinnosť zaplatiť z tohto titulu sumu 112,38 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila žalobou a ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise. Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, a žalobkyňou 24. 6. 2013

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 287,03 eur, vyfakturovaných žalovanej faktúrou č. 8736979830 súd prijal záver, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná. Žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Žalobkyňa si nárok na zaplatenie tejto zmluvných pokút uplatňuje s poukazom na zmluvné podmienky, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa neprijateľné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

V prejednávanej veci žaloba predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné .

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a

priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení je zrejmé, že dojednania o zmluvných pokutách neboli účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárove zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednaní o zmluvných pokutách vopred naformulovaný a dodávateľ iba krížikom označuje aktuálne údaje. Žalovaná tak nemala reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednaní o zmluvných pokutách ovplyvniť. Nemala možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jej alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým sú dojednania o zmluvných pokutách písané, množstvo neprehľadných dojednaní o značnom množstve rôznych zmluvných pokút obsiahnutých v zmluve, a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednaní o jednotlivých zmluvných pokutách. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvné pokuty vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení v prejednávanej veci plnia hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy za dohodnutý program internetových služieb a z kúpnej ceny modemu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívanie dojednanej služby po túto dobu viazanosti. Dojednania pritom zaväzujú spotrebiteľa zaplatiť zmluvné pokuty v rovnakej výške bez ohľadu na dĺžku využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11, resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takéto zmluvné pokuty sú neprimeranými sankciami, ktoré sú objektívne spôsobilé spotrebiteľa poškodiť. Preto sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré nemôžu založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovanou je dojednaných množstvo zmluvných pokút, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností poskytovateľom nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovacia prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co/136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednania o zmluvných pokutách nespĺňajú ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednaní o zmluvných pokutách tak, ako sú obsahom zmluvy o pripojení, bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejmé, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má jednotlivé zmluvné pokuty zaplatiť. Jednotlivé zmluvné pokuty sú dohodnuté pre porušenie rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nielen zmluvy o pripojení, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj nález ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod.).

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25 % a 9 % ročne tak, ako ich špecifikovala petitom žaloby. Súd jej tieto úroky z omeškania priznal iba zo sumy zodpovedajúcej výške priznanej istiny 112,38 eur vychádzajúc zo splatnosti nezaplatených faktúr. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne príslušenstva zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, aplikujúc zásadu úspechu v konaní.

Súd žalobe o zaplatenie 399,41 eur vyhovel iba sčasti, a to ohľadne sumy 112,38 eur. Pomer úspechu žalobkyne a žalovanej tak predstavuje 29 % : 72 %. Žalovanej preto príslúcha právo na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 43 %. Predpokladom priznania náhrady trov je riadne uplatnenie nároku na náhradu v konaní. V danej veci si žalovaná právo na náhradu trov konania neuplatnila. Preto súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej náhradu trov tohto konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občiansky súdny poriadok) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).